

[Ebba Strange]

tering, der er sket i Justitsministeriet ved behandlingen af disse sager, er en prioritering, der ikke er forsvarlig og ikke er lovlig.

Det, der karakteriserer den – det er nemlig ikke blevet sagt endnu i dag – er, som ombudsmanden skriver i sin konklusion, at sagerne faktisk var fuldt oplyste og færdigbehandlede, de manglede bare at blive ekspederet fra Justitsministeriets side. Derfor var der ikke tale om en prioritering i almindelig forstand. Der var tale om, at sagerne blev stillet i bero, og det er i modstrid med udlændingeloven.

På den baggrund forstår jeg ærlig talt ikke, at statsministeren ikke er den, der forlanger at få sagen undersøgt til bunds. Og efter statsministerens bemærkninger i dag om, at den samlede regering har det juridiske ansvar, fatter jeg ikke, at regeringens øvrige medlemmer ikke forlanger at få sagen undersøgt til bunds, så de, der måtte være uden ansvar for sagen, kan få lejlighed til at rense sig.

Vi har tydeligt i S' og SF's forslag til folketingsbeslutning skrevet, at en kommissionsdomstol skal tage udgangspunkt i ombudsmandens beretning. Når statsministeren siger, at ombudsmanden ikke finder grund til at foretage yderligere, er det, fordi han jo har sluttet sin undersøgelse. Han har sikret sig det, han gerne ville sikre sig: at nu bliver de tamilske familiesammenføringssager behandlet som andre.

Men det må ikke være nok for et Folketing, det må ikke være nok for ansvarlige politikere, ansvarlige politikere må forlange at få sagen undersøgt til bunds.

Vi ønsker ikke en genoptagelse af ombudsmandens undersøgelse, men en opklaring af sagsforløbet og en ansvarsplacering. Det gør vi, som jeg sagde i en kort bemærkning, også for vores egen skyld. Hvad er det for et ansvar, der pludselig kan pålægges et Retsudvalg, fordi det har fået en orientering, en orientering, som et enigt Retsudvalg sagde der ikke var taget stilling til? Det ønsker vi ikke at have siddende på os.

Vi vil også gerne have undersøgt – nej, det behøver vi ikke at få undersøgt, men jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvordan kan statsministeren igen i dag stå her og sige, at den ændrede situation i Sri Lanka efter fredsslutningen i 1987 har ændret situationen for familiesammenføringerne? Er statsministeren ikke enig med mig i, at herboende flygtninge har et

retskrav på familiesammenføring, som er uafhængigt af situationen i det land, hvor de bor? Det retskrav er ikke opfyldt, og dér hjælper undskyldninger om situationen i Sri Lanka ikke noget som helst.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Fru Ebba Strange sagde, at for S og SF var dette ikke en partipolitisk sag. Det kunne jeg ikke sidde overhørig. Det er ikke andet, fru Ebba Strange. Det er en sag, man har opfundet til lejligheden, da man ikke fik den formand for Folketinget, man ønskede sig. Der har været masser af ombudsmandsberetninger, hvor man har anvendt meget stærke bedømmelser, uden at det har givet anledning til en så heftig debat i salen, og man kan se det alene af, at både S og SF vælger flere ordførere. Jeg må sige, hr. formand, at jeg synes faktisk også, at man misbruger de korte bemærkninger.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er i enhver henseende forholdt med de korte bemærkninger, som forretningsordenen tilsiger.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Fru Ebba Strange siger, at hun ønsker en opklaring af sagsforløbet. Jeg begynder egentlig at tvivle på, om SF kan holde rede på sine synspunkter i denne sag. Der har efterhånden været ret mange af dem. F.eks. siger fru Ebba Strange til B.T. den 16. marts 1989: »Sagen er jo opklaret og godt belyst i og med, at ombudsmanden har vurderet den. Derfor kan der ikke engang blive tale om en kommissionsdomstol.« I dag står SF som medforslagsstiller til et forslag om nedsættelse af en kommissionsdomstol. Det hele bærer mere og mere præg af politiske manøvrer fra SF's side. Det bærer i hvert fald ikke præg af saglighed.

Når vi skal tale om, at sagen er opklaret, synes jeg også, det ville være rimeligt, at fru Ebba Strange bekræfter, at vi har fået opklaret sagen, også set fra FN's synspunkt – det var det, som hr. Ole Espersen ikke kunne huske – hvor vi har fået en ganske klar redegørelse i Retsudvalget, der begrundet den holdning, justitsministeren har kunnet indtage i denne sag.